

» Obrnite se na zavod za pokojninsko zavarovanje, naj vam tam povedo,« je Janez Stanovnik odgovoril radijskemu voditelju Vala 202, ko ga je ta vprašal o njegovi (visoki) pokojnini. Stanovnik je bil zaradi vprašanja o visoki pokojnini ogorčen. A odgovora poslušalci – mimogrede so ga ti izbrali za ime tedna – niso dobili.

Podobno je bila skrivnostna Svetlana Makarovič. Tudi ta ni izdala, koliko znaša njena 'zaslužna pokojnina'. Naj nadaljujem še, da je bilo letos marca izplačanih 24.834 borčevskih pokojnin, pri čemer je bilo 7.599 dejanskih borcev, 1.982 je bilo invalidov-borcev, medtem ko je bila večina borčevskih pokojnin (15.253) izplačana družinam borcev, katerih člani se dejansko sploh niso borili.

Ne bom obravnaval perečega vprašanja pokojnin v Sloveniji, ampak gre za drugo stvar: za to, kako so se nekateri – imajo se za levičarje – prilepili na državne jasli in se tam dobro hranijo. Mimogrede Stanovnik prejema del pokojnine iz tujine, od tako osovraženih imperialistov. Isti levičarji, ki imajo polna usta besed o pravičnosti, o socialni državi ..., a prav zaradi njih imajo drugi, ki so celo dolga desetletja težko garali, nižje pokojnine in so zaradi privilegijev nekaterih oškodovani tudi vsi prebivalci.

Morda bi nova levica v svoji skrbi za socialno državo in za malega človeka in v gnevu proti imperialistom in diktaturi kapitala v prihodnosti zarohnela proti privilegijem številnih svojih volivcev. Morda bomo v prihodnjih demonstracijah poleg zastav z zvezdami videli tudi transparente proti tistim, ki imajo še danes privilegije zaradi iste zastave. Seveda o tem nisem niti malo prepričan. Kajti tudi nova levica ima težave z denarjem. Saj se spomnite zdaj že nekdanjega grškega finančnega ministra Janisa Varufakisa. Po svojem odstopu z mesta ministra bo dobil lepo odpravnino in to v državi, ki se

utaplja v dolgovi in kjer, tako znajo povedati številni borci za socialne pravice, revščina trka na vrata številnih domov ...

V Evropi se krepi nova levica. Nekateri radi naglašajo, da je grški scenarij reševanja krize pravzaprav svarilo, če že ne grožnja vsem novolevičarskim gibanjem v Evropi. Tudi zato sem z zanimanjem vzel v roke knjigo o novi levici. Najprej sem 'požrl' predgovor k slovenski izdaji, ki ga je napisal p. Branko Cestnik. V njem je primerjal slovensko in špansko levico in katolištvo, potem pa podal še nekaj misli o stari in novi levici, s poudarkom na že omenjenih državah.

Popolnoma se lahko strinjamo z njegovim mnenjem, da je stara levica doživela svoj polom v ekonomiji. Pravzaprav ga je najbolj drastično doživela njena skrajna oblika marksizem. Gibanje, ki je temeljilo na proučevanju ekonomije in prisegalo na materialnost, si je prav na tem polomilo zobe. Ironija zgodovine? Morda še več, da se je Nekdo, ki je nad zgodovino, poigral s tistimi, ki so mu napovedali smrt, in govorili, da bodo rešili ekonomske probleme. Izredno tragično se je to izkazalo na ozemlju nekdanje Jugoslavije, kjer je svetovni nazor, ki je trdil, da bo rešil ekonomsko in nacionalno vprašanje, prav tu doživel največji polom. Nekateri deli te države spadajo še danes med manj razvite v Evropi, da o popolnem polomu reševanja nacionalnega vprašanja, ki je v vojnah zahtevalo na tisoče življenj, niti ne govorimo.

P. Cestnik zapiše, da se je nova levica nekaj naučila. Zaveda se, da je stara levica doživela popoln polom v tovarnah (ekonomija), zato skuša zdaj svoje cilje uresničiti v družinah. To "seli novo levico iz zanjo izgubljenih tovarn v šole, gledališča, medije". Nova levica se je lotila družine. Saj poznate 'družinske zakonike', ki stopajo v veljavo iz države v državo. Tudi Slovenija, kjer

Foto: Otom NAGLOST

Po polomu v ekonomiji so napadli družino

se ne moremo pritoževati, da nimamo nove levice (celo združena je), je na udaru tega zakonika.

P. Cestnik ima odvrnitev od ekonomije, kjer se je pač opekla, in usmeritev v boj za prevrednotenje družine, če ne že za njeno uničenje, za specifičnost nove levice. Pa ne bo čisto držalo. Orlando Figes je v znanem delu *Šepetalci* pretresljivo opisal zasebno življenje v Sovjetski zvezi. Že na začetku knjige zapiše grozljive stavke (zaradi omejenega prostora jih bom navedel le nekaj): »Boljševiki so najprej udarili po družini. ... Bila naj bi vase zagledana in starokopitna trdnjava vere, nevednosti in predsodkov ... Boljševiki so pričakovali, da bo družina s preobrazbo Sovjetske zveze v socialistično družbo izginila, država pa bo prevzela odgovornost za osnovne gospodinske dejavnosti ter poskrbela za otroške jasli, pralnice in menze v javnih bivališčih in stanovanjskih blokih. ... Patriarhalna družina bo s svojo spolno moralo vred izumrla; radikalci so verjeli, da jo bodo nadomestile 'svobodne ljubezenske zveze'« (str. 27). Da bi dosegli "novo podobo družine", so celo "preoblikovali stanovanjski prostor" in "neposredno posegli v družinsko življenje z zakonodajo" (28).

Še bi lahko navajal neverjetne citate, nastale pred slabimi sto leti, ki pa se, hvala Bogu, niso uresničili. Najbrž so boljševiki sami spoznali, da ne morejo uničiti družine, ker je to institucija, ki jih bo preživela. In jih je! Novolevičarji so spoznali, da so se starolevičarji zmotili v analizi ekonomije. Še bolj pa v praksi. Kdaj bodo podobno spoznali o družini?

Božo RUSTJA
[bozo.rustja@ognjisce.si]